

FETS JUBICEC



JUBIADEC

Associació de Jubilats i Antics Empleats
de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
Catalunya Caixa/Catalunya Banc

Núm.33

Setembre 2023



FUSIÓ: ADEEC+JUBICEC=JUBIADEC

Per Maria Antònia Bernabé

En primer lloc, una mica d'història. Després de fa gairebé un any de considerar la conveniència d'ajuntar les dues associacions Jubicec i Adeec, el dia 21 de Juny passat es va acordar la fusió.

No ha estat fàcil, doncs eren dues associacions diverses, amb objectius i socis diferents. Mentre Jubicec es va crear amb empleats de Caixa de Catalunya jubilats, que tenien ganes de conservar l'amistat i compartir el lleure, Adeec es va crear molt més tard, amb objectius de caire més econòmic i bàsicament quan va sorgir la necessitat de fer front als

problemes derivats dels acomiadaments produïts per les fusions que van anar succeint primer amb Caixa Tarragona i Caixa Manresa, però principalment amb BBVA.

Al llarg dels anys, Jubicec ha anat perdent socis per defuncions degudes a l'edat dels mateixos i Adeec ha anat perdent objectius inicials, ja no hi ha judicis d'empleats afectats pels ERE a qui s'hagi de donar suport, i les qüestions de caire econòmic cadascú se les resol com pot o com sap.

Així doncs, alguns socis de Jubicec i d'Adeec, van pensar que les dues associacions podrien esdevenir una sola. Hi hauria beneficis per les dues parts, per Jubicec hi hauria un augment considerable de socis i de quotes, i per part d'Adeec guanyarien contingut, tota vegada que la seva principal activitat havia desaparegut. Com ja he comentat al començament, no ha estat una tasca fàcil, diferents punts de vista, reunions per trobar objectius comuns i redactar uns nous estatuts conjunts. Per aquest motiu es va crear una comissió

negociadora per ambdues parts que és qui va portar a terme la proposta de fusió per absorció, que era el més fàcil i convenient, amb el vist i plau dels presidents respectius, i tot això va culminar en la realització de l'Assemblea del 21 de Juny passat.

Es respirava un ambient distès i uns socis engrescats amb la nova associació a la qual se li va donar el nom de JUBIADEC. L'assistència va ser de 54 socis, més 15 vots delegats (aprox. un 9% del total), que tenint en compte les dates en que es va fer no esta pas malament.

Al començament el president de Jubicec Josep Pesa, després de donar la benvinguda als assistents va donar la paraula al president d'Adeec Josep Bernaus que va agrair la feina feta pels companys que, amb dedicació i generositat, van col·laborar des de la seva creació. Tot seguit el secretari Eduard Altet va llegir l'ordre del dia i es van posar a votació els següents punts:

1.- Modificació dels Estatuts. Es van aprovar per unanimitat, després d'haver estat enviats prèviament a tots els socis i d'admetre la proposta

d'incorporar els empleats de Caixa Catalunya, Catalunya Caixa i Catalunya Banc.

2.- Acceptació de les condicions pactades per les dues associacions, que també va ser aprovat per unanimitat.

3.- Presentació de la nova Junta, composta per la junta actual de Jubicec i per part d'Adeec pels companys que van formar part de la comissió negociadora de la fusió, que també es va aprovar per unanimitat i que va quedar constituïda de la següent manera:

President:	Josep Pesa Bordes
Vicepresident 1er:	Amadeu Bitriu Villalba
Vicepresident 2on:	Ferran Ballesté Miravent
Secretari:	Eduard Altet Freixas
Tresorer:	Albert Orriols Ibáñez
Vocals:	M ^a Antònia Bernabé Armengol
	Carles Bonet Solana
	Manuel Fernández García
	Sebastià Lopez Mula
	Guillem Palmer Martí
	Ignasi de Peray Guix
	Carles Rosel Mata
	Enric Ruiz Moya
	Albert Serrano Marín



Després dels agraïments als socis assistents i de la comunicació per part del President de la disposició de la nova Junta a escoltar totes les propostes i iniciatives dels mateixos, va posar de manifest que JUBIADEC compta amb 788 socis, dels quals 103 eren ja comuns a les dues associacions.

Tot seguit es va passar a fer un pica pica on els socis vam tenir la ocasió xerrar i comentar

anècdotes pròpies de persones que han estat anys compartint feina i records i que segurament feia temps que no ens veiem.

L'Assemblea es va celebrar als locals del carrer Diputació, on hi ha l'Agrupació Sant Jordi que els cedia a Jubicec, essent ara la seu de la nova Associació JUBIADEC, i quedant com a segona opció, en cas de necessitar-ho, el local que ocupava Adeec al carrer Leiva i

que pertany a l'Associació de Sordcecs Apsocecat.

Ara només resta que hi hagi una bona participació dels associats, noves propostes, tan a nivell cultural, pedagògic, gastronòmic, de natura, esportiu i qualsevol altre que sigui del vostre interès. La Junta de JUBIADEC farà tot el possible per millorar, si es pot, les vostres estones de lleure.

JUNTA DIRECTIVA

President:

Josep Pesa

Vicepresident 1er.:

Amadeu Bitriu

Vicepresident 2on.:

Ferran Ballesté

Secretari:

Eduard Alted

Tresorer:

Albert Orriols

Vocals:

M.Antonia Bernabé

Carles Bonet

Manel Fernández

Sebastià López

Guillem Palmer

Ignasi de Peray

Carles Rosel

Enric Ruiz

Albert Serrano

Col·laboradors:

Joan Ramon Marbà

Francesc Martínez

Joan Puga

Alfons Bayer

Nico Cortés

Les fotografies de la revista han estat realitzades i aportades pels col·laboradors habituals o obtingudes a la xarxa.

Edita: JUBIADEC, Associació de Jubilats i Antics Empleats de la Caixa d'Estalvis de Catalunya/Catalunya Caixa/Catalunya Banc

Consell editor: La Junta

Coordinació: Albert Serrano

Disseny i maquetació: Amadeu Bitriu i

Sebastià López

Impressió: Toni Ródenas

Correu: jubicec@gmail.com

Dipòsit legal: B-14063-2011.

L'Associació no assumeix les opinions dels articles dels col·laboradors, sent els únics responsables els signants dels mateixos.

CARTA OBERTA

Benvolguts socis,

A l'actual revista FETS núm. 33, que us fem a mans, altra vegada tinc la oportunitat de dirigir-me a tots vosaltres. Ens atansem al final de l'estiu, i ara tota la nostra feina s'encamina a presentar el conjunt d'activitats que han d'omplir el tercer quadrimestre del 2023.

Avui dividiré el comentari en dos grans grups:

1.- Activitats del segon trimestre. Totes han tingut una bona acceptació i el nombre d'assistents, s'ha mantingut en la banda alta. Les tres visites culturals, ANIS DEL MONO /DECUMANUS, CATEDRAL DE BARCELONA, i BÀRCINO ROMANA, s'han hagut de desdoblar en dos grups, cadascuna. Us he de donar les gràcies per les inscripcions i, més encara, per la flexibilitat que, com de costum, ens heu ofert i que ha permès que tothom hagi pogut accedir a les visites. A les pàgines de la revista podreu veure els comentaris i nombre d'assistents.

2.- Procés de fusió: Jubicec + Adeec = JUBIADEC.

És la finalització d'un procés una mica llarg, que ha comportat les seves dificultats. Des de fa temps, s'havien iniciat contactes per tractar aquest tema, però gairebé sempre es necessita un període de maduració. En diverses assemblees de les dues associacions sempre hi havia alguna proposta en aquest sentit i més donada la circumstància que hi havia un bon nombre de companys que ja pertanyien als dos grups. Bé, a principis del 2023, es van reprendre els contactes i es va anomenar una comissió de 4 socis per cada Entitat, quedant al marge els respectius presidents. Es van fer un conjunt de propostes i es va marcar un calendari de reunions, amb la idea de tenir-ho acabat abans del 30 de juny del 2023. S'ha assolit la fita..., en el fet de la fusió i fer-ho en el temps previst.

A les pàgines anteriors, la Maria Antònia Bernabé, incorporada a la nova Junta, ens en fa una bona explicació de tot plegat.

Des del 21 de juny, s'ha fet ja molta feina: integració informàtica de fitxers, tramitació dels nous Estatuts i nova Junta, davant els preceptius registres de la Generalitat, canvis a la pàgina web, integració de correus electrònics, incorporació dels fons bancaris i, a poc a poc, anem modificant el nom acordat, excepte la capçalera de la revista, que per motiu del Dipòsit Legal, es farà més endavant.

Doncs, em queda donar la benvinguda a tots els socis incorporats; gràcies a tots els que hi han participat, per la feina feta, el temps esmerçat, pels resultats aconseguits i, com a colofó, la benvinguda als companys d'Adeec, que s'han incorporat a la Junta de Jubiadeec, i que des de el primer dia s'han arremangat amb ganes i bon rotllo.

Així, que tots som JUBIADEC, acceptem-ho, potenciem-ho i, com no, participem de les activitats que anirem proposant.

Ben cordialment

Josep Pesa

AGENDA de les ACTIVITATS del 3er quadrimestre de 2023

Setembre: 28 - Itinerari: El Port de Barcelona

Octubre: 04 - Els Esmorzars de Jubiadec
19 - Itinerari: Torre Glòries
25 - Xerrada Dani Pérez: Planificació hereditària

Novembre: 08 - Excursió... al Ripollès
16 - Itinerari: Caldes de Montbui. Circuit termal
14 - Itinerari: El Modernisme del passeig de Gràcia
30 - Xerrada Max Aguilera: Els iris dels ulls com a reflex de la salut

Desembre: 20 - Festa de Nadal

Notes: **NOU** PASSEJOS SUB 99: Aquest grup s'ha creat per fer caminades relaxades, aptes per a tothom, de 8/10 km. i amb desnivells suaus. Seran quinzenals, en dimecres i amb desplaçaments no llunyans. S'ha creat un xat WhatsApp per anunciar les sortides i recollir les inscripcions. Els qui esteu interessats comuniqueu-ho a qualsevol dels contactes indicats en el tríptic groc per afegir-vos-hi. Us esperem!

CAMINADES: Els companys que habitualment hi participen disposen d'un xat WhatsApp en el que, setmanalment, s'anuncia la pròxima caminada i recull les inscripcions dels que hi vulguin participar. Per aquells que estigueu interessats en formar-ne part cal que ho indiqueu a qualsevol dels contactes.

PITCH & PUTT: La convocatòria de partits socials es fa mitjançant l'aplicació WhatsApp. Els coordinadors donen d'alta els interessats. Per més detalls podeu seguir la pàgina ACTIVITATS de la nostre web.

NOTA: Les activitats programades en aquesta agenda poden ser modificades i, fins i tot, anul·lades.



FESTA DE NADAL

Trobada anual de germanor per celebrar les pròximes Festes Nadalenques: dimecres dia 20 de desembre, a les 10 hores, al Local de l'Agrupació. Esteu tots convidats.

XERRADES



Els iris dels ulls com a reflex de la salut

Max Aguilera

Benvolguts companys,

Tenim constància que, des de almenys el segle XII, l'iris ha estat motiu d'observació entre les persones dedicades de una forma o altra a temes de la salut.

La medicina moderna, des del Renaixement fins avui, ha anat evolucionant sobre tot, cap el diagnòstic de les patologies seguint el mètode científic, millorant-lo cada cop més, darrerament amb l'ajuda de les noves tecnologies i en un futur, que ja tenim aquí, per la Intel·ligència Artificial.

Els metges i altres terapeutes de l'antiguitat, disposaven a les seves mans de poc més que la observació del malalt amb molts pocs instruments, guiant-se sovint per la intuïció, ajudats això sí, a partir de cert moment, per la possibilitat de conèixer els cos humà mitjançant la dissecció.

El tema que us proposo ara és una aventura per fer una petita indagació en els entrellats d'aquesta meravella que tenim que és els iris dels nostres ulls.

La fascinació que sentim pels "ulls ben negres" o pels ulls blaus, verds, inclús liles, també forma part de l'estudi de la Iridologia.

Ens endinsarem en els misteris que guarden els nostres iris, què podem intuir a l'estudiar les mil i una formes que presenta aquest fabulós organisme tant preuat i delicat. No totalment d'una forma objectiva i tècnica, sinó accedint a la informació que la humanitat ha anat elaborant gràcies a l'observació dels savis que han anat dedicant les seves vides a aquesta fascinant tasca.

Vull deixar constància però, que no parlaré de les patologies, que pertanyen als estudis de la oftalmologia i de la òptica/optometria, res a veure amb la proposta per a aquesta xerrada.

Estic segur que us entusiasmarà, a l'igual que em va passar a mi quan un bon mestre em va introduir en aquesta disciplina.

Fins aviat.



Planificació hereditària

Dani Pérez Saumell

La planificació de la herència és una qüestió vital que ens hauríem d'haver plantejat des de fa temps.

La paraula clau és el testament, document fàcil d'atorgar davant qualsevol notari, encara que el més important és que s'ha de ser conscient ja que, del redactat, se'n deriven deures i obligacions pels beneficiaris que poden originar problemes, dificultats i fins i tot grans desavinences. No deixant de considerar les càrregues fiscals i com se'n pot fer una millor gestió.

Us oferim una extensa xerrada sobre aquests actes, que a tots ens haurien d'interessar, per portar-ho a terme, o modificar a consciència les decisions preses amb anterioritat i que potser ja no són tan vàlides.

MEMÒRIA DE LES ACTIVITATS DEL 2on TRIMESTRE DE 2023

ITINERARIS CULTURALS

Anís del Mono i Termes i Decumanus de Badalona

La proposta feta per JUBICEC, pel 26 d'abril d'enguany, per anar a visitar la fàbrica d'Anís el Mono, en primer lloc, i després el Museu de Badalona, va resultar molt interessant i, tenint en compte també la grata experiència d'altres visites organitzades per la nostra Associació, ens hi vàrem apuntar 42 participants.

Triant cadascú el mitjà de transport més convenient, alguns vam arribar amb temps suficient per poder veure l'estàtua del mico de bronze, amb la cara d'en Charles Darwin, que dona la benvinguda al Pont del Petrolí.

Al punt de trobada, a l'entrada de la fàbrica, l'alegria del retrobament va omplir l'ambient mentre érem dividits en dos grups i presentats a la Paula Molas, l'"extraordinària" guia que acompanyaria tot el matí al nostre grup.

En una primera part de la visita, la Paula ens va explicar la història de la fàbrica fundada pels germans Bosch el 1870, els seus orígens, context, publicitat i els secrets del disseny de l'etiqueta, amb el famós dibuix del mico per facilitar la identificació del licor, per aquells que, aquella època, no sabien llegir. Després d'ampolles senzilles de vidre i ceràmica, van crear l'inconfusible ampolla d'anís del Mono, inspirada en una ampolla de perfum francès.

La Paula, ens va explicar també que el nom de l'anís ve del francès i ho "del Mono", "va venir donat per uns micos vinguts d'Amèrica que la família Bosch van adoptar com a mascota de la fàbrica. Durant el dia els tenien al pati de la fàbrica i a les nits a la destil·leria.

La fàbrica, que va ser declarada patrimoni històric el 2007, és un edifici emblemàtic de la ciutat per l'estil modernista de les sales de destil·lació, del despatx i els arxius, així com pel mobiliari d'època.

En una segona part de la visita vam veure les màquines utilitzades per produir aquest licor barat, però destinat a l'alta burgesia catalana de l'època. La Paula ens va explicar, amb una veu excel·lent, els ingredients de l'anís: aigua desmineralitzada, alcohol, sucre i algunes herbes aromàtiques, la principal de les quals és la matafaluga que li dona aquell perfum característic. Aquests ingredients es barregen amb aigua bullent com si fos una infusió.

En funció de la quantitat de sucre es fan dos tipus d'anís, el sec i el dolç, diferenciats pel color de l'etiqueta. Mitjançant uns alambins s'extreu l'oli essencial de les herbes aromàtiques. Ens van dir que amb una gota d'oli és suficient per fer una ampolla d'anís. Encara que el procés d'elaboració és el mateix des de fa cent cinquanta anys ara està més mecanitzat.

L'any 1975 Osborne va comprar la fàbrica, però acceptant, com a condició contractual, que la fàbrica no es traslladaria mai de Badalona per a poder conservar en la ciutat aquest edifici patrimonial.

Acabada la visita a la fàbrica, acompanyats per la guia, vam anar "xino-xano" cap al Museu de Badalona.





En arribar al Museu ens vam reunir a la sala de l'entrada on fan exposicions permanents. El primer que vam veure van ser les vestimentes d'una parella de gegants que representen l'Anastasi i la Maria a qui consideren els continuadors directes de l'Hereu i la Pubilla de Badalona que el 1858 ja ballaven pels carrers. Encara avui quan la gent els veu pel carrer celebren amb goig que Badalona està de festa.

Tot seguit entràrem a l'antiga ciutat de Baetulo, fundada pels romans la primera meitat del segle I A.C. situada en un petit turó, emmurallada i en una zona propera al mar amb moltes possibilitats agrícoles i comercials.

A la part alta hi havia cases benestants i a la baixa, que és la que vam poder visitar i que constituïa el centre de la vila hi havia les termes, diversos habitatges i nombroses botigues. A les termes, tothom hi tenia accés, rics i pobres, persones lliures i esclaus.

Però el tipus d'higiene ens el vam poder imaginar quan ens van dir que hi podien entrar cada 8 o 9 dies i que canviaven l'aigua cada tres setmanes... Les termes estaven dividides en tres sales "frigidarium" (sala freda), "tepidarium" (sala tèbia) i "caldarium" (sala calenta). Estaven situades unes al costat de les altres i es comunicaven entre si.

Els romans no coneixien el sabó, s'untaven amb olis i ungüents i després es treien el greix i la brutícia amb un instrument metàl·lic que vam poder veure en unes vitrines on hi havien exposades també altres eines, monedes i estris diversos de l'època.

Els carrers de la ciutat els anomenaven de dues formes: els que anaven d'est a oest "Decumanos", i els que anaven de mar a muntanya "Cardos". No hi havia números com ara, per la qual cosa entenem que els habitatges, botigues o tallers, servien per ubicar-se o trobar-se.

Vam poder veure ruïnes arquitectòniques de gran valor arqueològic, així com ceràmiques diverses, pintures, murals, pigments, un teler i l'espectacular escultura en marbre, "la Venus de Baetulo", amb una clara influència grega, deessa de l'amor, la fecundació, el plaer i el desig sexual.

La Paula ens va explicar que a cadascun dels habitatges hi podien viure 3 o 4 generacions. Hi havia un sol llit que utilitzava "el pater" i les dones només quan anaven a parir.

El jaciment arqueològic de Baetulo va ser declarat "Bé Cultural d'Interès Nacional" per la Generalitat de Catalunya l'any 1995.

A la sortida i ja amb una mica de gana els 30 companys que ens havíem apuntat a dinar junts vam enfilar cap al restaurant "Cafè Antípodes" on, a un preu de menú, vam dinar bé amb l'alegria que sempre dona compartir un àpat amb companys i amics. Va ser un dia molt ben aprofitat i vam marxar amb ganes de propers i nous retrobaments. **Montse Casanovas.**



La Catedral de Barcelona

El 25 de Maig, es va fer la visita a la CATEDRAL DE BARCELONA, hi havia un total de 32 inscrits i una vegada més es van haver de fer dos grups, a les 09:30 i 12:00h. Després de tant temps de sequera, ens vam trobar amb un dia plujós, cosa que pot tenir poca importància quan es fa una visita a un lloc cobert però, en el nostre cas, si que va tenir un efecte: vam programar la visita per la novetat de poder accedir en ascensor a les terrasses de la Catedral i la pluja ho va impedir, ja que s'ha de caminar per passadissos amb pendent i sòl metàl·lic i, és clar, com que no es podia córrer cap risc d'accident, l'accés va estar clausurat tot el matí.

Malgrat la limitació, per mi, la visita va ser prou interessant per les explicacions de la guia Núria Pujol.



Detalls de la façana gòtica afegida, entre 1896 i 1906, damunt l'anterior romànica, que costejà el Sr. Manuel Girona, fill d'una potentada família, que van fer la fortuna amb infinitat de negocis de tots els sectors. Va arribar a ser alcalde de Barcelona i, com a benefactor de la Catedral, hi és enterrat en un panteó.

Diverses trifulgues político-ciutadanes, per canviar el patronatge de Barcelona, de Santa Eulàlia a la Mercè, considerant que la Catedral està dedicada a la Santa Creu i Santa Eulàlia, cosa que s'evidencia en diversos símbols: La Vera Creu i la creu en aspa de Sta. Eulàlia.

Visita a la Cripta de Santa Eulàlia, situada sota l'alta major de la Catedral.

Passejada per les diferents capelles, la de Sant Marc, patró del gremi de sabaters, i moltes altres que pertanyien a famílies, gremis i associacions que com a benefactors gaudien de privilegis especials.

El recent descobriment, que el Sant Crist de Lepant, (objecte de gran devoció de molts barcelonins) situat a la seva capella, dedicada a l'oració, s'ha descobert que estava enfosquit i una vegada restaurat, s'exhibirà amb el seu color natural original.



Oportunitat de seure i d'admirar l'espai del Cor. Amb pintures damunt del cadirat, dels escuts símbols de les que van ser les grans cases Reials Europees, es veuen els ostentosos collars del Toisó d'Or. Aquesta Ordre, va ser convocada per l'Emperador Carles I per a un plenari a la Catedral de Barcelona l'any 1519, que no es va arribar a celebrar. L'espai del Cadirat va ser objecte d'una gran restauració, sufragat per la revista Hola, amb motiu de la boda monàrquica de la filla del Borbó, Cristina, que es va casar a Barcelona, l'Octubre de 1997.

Al costat hi ha l'orgue antic, encara en ús, que ofereix un concert mensual, pel que es pot reservar lloc.

Hi havia un gravat dit "el penjat de la catedral", que per motius potser ètics es va retirar.

Passada per la zona del tresor de la Catedral, amb la fastuosa custòdia, que reposa sobre la cadira del Rei Martí. Es treu cada any per la processó del Corpus.

I, com no, a l'acabar la visita al Claustre, amb l'explicació de la identificació de moltes lloses amb les inscripcions dels ocupants de les tombes. El brolladors on, des de temps immemorials, s'admira per Corpus, l'ou com balla. No podia faltar l'explicació de les tretze oques que hi viuen com a guardianes de la catedral: el nombre es correspon amb l'edat de Santa Eulàlia, quan va morir, després d'innombrables martiris.

Final de visita, continuava plovent i un grup de companys vam anar a dinar al restaurant La Rioja, ben a prop.
Josep Pesa

La Bàrcino Romana

Sota el mandat d'August, cap el segle 1 aC, els romans van triar el turó anomenat Mont Tàber, per la construcció i fundació de Bàrcino (Colònia Iúlia, Augusta, Faventia Paterna Bàrcino). Era un lloc ben comunicat, amb un port proper a la desembocadura del Llobregat, d'època ibèrica, que comerciava per la Mediterrània i que potser explicaria el nom de Bàrcino.

I sota la "batuta i direcció" del nostre company **Enric Mauri** com a guia i ciceró, tan sols donaré un petitíssim resum esquemàtic de la visites efectuades, els dies 1 i 16 de juny, amb un total de 33 participants

El conjunt emmurallat de la ciutat que avui podem visitar va ser una muralla aixecada entre finals del s. III dC i principis del IV dC, feta per reforçar l'anterior del s. I aC, amb la fundació de la colònia. Els materials utilitzats en la construcció de les muralles ens han permès constatar que provenien d'una pedrera molt propera, situada a Montjuïc. Al llarg de tot el perímetre emmurallat, existien 76 torres.

El primer emplaçament romà (un campament militar) es va establir en el punt més alt el qual està situat al carrer Paradís, just on es troba el Centre Excursionista de Catalunya, i on es poden veure les quatre columnes del Temple d'August. Els campaments s'estructuraven amb dos eixos centrals: *Cardo maximus* (Eix nord-sud) i *Decumanus maximus* (Eix oest-est), que es creuaven perpendicularment i altres eixos paral·lels que el dividien en quadrants. Bàrcino tenia quatre portes d'entrada.

Porta Praetoria. - Situada a l'actual Plaça Nova, al cantó sud de l'avinguda de la Catedral. És la porta oest. Per aquí s'accedia al "*Decumanus maximus*", que conduïa al "*Fòrum*", i seguia fins a arribar a la porta "*Decumana*", al carrer Regomir.

Al costat de la porta d'entrada podem veure les restes de l'aqüeducte romà per al proveïment de l'aigua. Són unes restes reconstruïdes l'any 1953, amb motiu del Congrés Eucarístic de Barcelona..

Porta Principalis Dextra. - Seria la porta sud, o porta de Tàrraco. Per aquí s'accedia al *Cardo maximus*, l'actual carrer de la Boqueria, que porta al mercat del mateix nom. Per aquest punt sortia el ramal per la costa de la Via Augusta, en direcció a Tàrraco. .

Porta Principalis Sinistra. - És la porta nord o "*Porta de Baetulo*", en l'actual plaça de l'Àngel. S'accedia al *Cardo maximus*, eix que coincideix molt exactament amb l'actual carrer de la Llibreteria.

Porta Decumana. - La porta est o "*Porta de Mar*", situada a l'actual carrer Regomir, just en l'antic palau del Patí Llimona. Era la porta principal d'entrada de les mercaderies a la ciutat, que arribaven amb vaixells per mar.

En la confluència dels dos eixos principals, avui la plaça de Sant Jaume, s'ubicava el "*Fòrum*".

Llocs d'interès que hem pogut visitar al llarg del recorregut:

Centre Ocupacional Sínia, Carrer Banys Nous, 16. restes de les muralles molt ben conservades. **Carrer del Call**, núm. 3, magnífic tram de la muralla. **Patí Llimona**, 17 metres de muralla, restes d'unes termes femenines del segle I, en concret l'espai conegut com 'frigidarium' o piscina d'aigua freda. **Plaça Sant Miquel** restes de termes públiques. **Hotel Mercer**, al C/ dels Lledó, on poder visitar l'interior de la torre núm. 28. **Plaça dels Traginers**- Torre cilíndrica que defensava l'angle est de la muralla. **Plaça Ramon Berenguer III el Gran**, la muralla meravellosa de l'arquitectura romana del s. III i IV. **Plaça del 8 de Març**, on amb l'enderroc d'un antic edifici, es trobaren les restes de Quatre arcs de l'autèntic Aqüeducte que entrava a la ciutat de Bàrcino amb aigües de Montcada. Tota una descoberta.

Ferran Ballesté.



EXCURSIONS CULTURALS

Excursió a... Monells i visita a la Granja Llet Nostra

Quan es va començar a buscar la informació que ens va conduir a fer la visita a LLET NOSTRA, en la seva presentació, "Experiència a prop", ens diu: *Descobreix que hi ha darrere d'un got de llet*. Aquesta expressió em va cridar l'atenció i, potser, és una pregunta que ens hauríem de fer per molts dels productes que consumim diàriament.



Jo que soc de pagès i que em vaig alimentar gairebé tota la infància d'una meravellosa llet munyida cada dia de les nostres vaques, sí que sé qui hi al darrere: sembrar, cuidar i collir el farratge que mengen, amb els riscos de les inclemències climàtiques, comprar pinsos, tenir-les ben alimentades, gran quantitat d'aigua i sal.

Una feina que no te treva, que s'hi ha de ser cada dia, cap festa, dos munyides diàries: gran control de la vida de les bèsties, neteja, períodes de fertilitat, nou mesos prenyades, parir els vedellets i tornem-hi... La màxima producció de llet és el període posterior al part i el negoci ha de rutllar. No descuidem els controls i seguiments sanitaris, en mans de veterinaris, i utilitzant medicaments amb preus poc regulats.

En definitiva un gran esforç humà i econòmic, perquè al supermercat venguin la llet al voltant d'un euro el litre, que inclou el seu marge, i el pagès de la granja, com queda? Malament...

El dia de la visita, catorze de juny d'enguany, ens vam ajuntar 53 persones que, en dos grups, amb uns experts guies ens van fer una gran explicació. La granja de Monells, és una explotació conjunta entre

l'empresa agrícola i l'IRTA (Institut de Recerca tecnològica Agroalimentària), on es barreja l'activitat habitual i la investigació del producte, la qualitat, sanitat, etc. Tenen 240 vaques, de les quals unes 120 estan en període de producció làctia i les restants són els vedells en cria, vaques prenyades o eixutes.

De cada vaca se'n treu una mitja de 25 a 30 litres de llet per dia. Abans de cada munyida, les vaques passen per un procés de neteja i, mentre es muny de forma mecànica, ja es va analitzant la llet, per evitar contagis, i que la llet defectuosa d'una vaca, pugui contaminar tots els tancs de conservació. La llet refrigerada, es trasllada a la planta d'envasat Llet Nostra, a Gurb (Vic).

Dins de la visita, ens van oferir un tast de tres llets (sencera, semidesnatada i sense lactosa), per poder analitzar les diferències de color olor i sabor. També vam poder tastar postres que fabrica la mateixa marca: flam, logurt..

Tot el viatge va ser molt interessant, inici a les 7:45 a Rda. Universitat, a les 9 h, esmorzar al ja tradicional Llinars Parc, bons entrepans, begudes i, com no, els cafès.



Després de la visita a la Granja, un passeig exprés per la bonica població de Monells, molt ben cuidada i amb un ambient de vacances, a les terrasses dels bars. Tornada a l'autocar i cap a dinar al voltant de les 15 hores al Restaurant Can Joan, a Sant Feliu de Boada. Un dinar excels, amb un pica-pica dels que marca època. Després del cafès el nostre conductor de referència, en Marc, ens va retornar cap a Barcelona. Un dia memorable. *Josep Pesa*

XERRADES

Els ronyons

El dia 8 de juny, en Max, ens va fer l'anunciada xerrada sobre ELS RONYONS. Sembla que la convocatòria va ser d'interès, s'hi van apuntar 15 persones. És un tema que pel seu abast, es necessitarien moltes pàgines, en fem per tant un petit resum:



Els ronyons són un dels òrgans importants del nostre cos, i que realitzen un gran nombre de funcions vitals:

Filtra la sang i extreu les substàncies tòxiques de l'organisme. A través de l'orina s'eliminen els elements nocius, així com l'aigua i les sals minerals en excés.

Manté l'equilibri intern de forma constant, la qual cosa permet el correcte funcionament de totes les cèl·lules del cos.

Els ronyons són una complexa maquinària de purificació. Diàriament, purifiquen uns 200 litres de sang per filtrar uns 2 litres de deixalles i excés d'aigua. Les deixalles i l'excés d'aigua es converteixen en orina. La filtració succeeix en petites unitats col·locades dintre dels ronyons anomenades nefrones. Cada ronyó té al voltant d'un milió de nefrones.

Els ronyons mesuren les substàncies químiques, tals com el sodi, el fòsfor i el potassi, i les envien de tornada a la sang que les retorna al cos. D'aquesta manera, els ronyons regulen la concentració d'aquestes substàncies en el cos.

A més de retirar les deixalles, els ronyons alliberen tres hormones importants:

- Eritropoetina, que estimula la producció de glòbuls vermells per la medul·la òssia.
- La forma activa de la vitamina D, que ajuda

a mantenir el calci per als ossos i per a l'equilibri químic normal en el cos.

- Renina, que regula la tensió arterial.

Per mantenir els ronyons en bon estat:

Beure aigua, segons el tipus de vida, edat, lloc on vius, hivern o estiu.

Fer exercici físic, caminar, anar en bicicleta, córrer

Una alimentació saludable "tot el que no coneix l'avia gran, no menjar-ho"

Caldo depuratiu: 2 cebes, 1 api i julivert

L'alcohol és diürètic, encara que pot espatllar la hormona antidiürètica A.D.H.

En quan a consum d'aigües:

- Osmosi: Bona
- Aixeta: Bona (millor filtrada amb productes que inclou carbó activat)
- Aigua embotellada: De residu sec (menys de 100% no és bona). Mineralització baixa (Bezoya), bona. Solan de Cabras molts minerals, regular. Vichy, massa sodi. Si l'ampolla posa UN SOL US, no s'ha de reutilitzar.

Fitoteràpia (curació amb plantes)

- Lepidio, per càlculs renals càlcics
- La Panotxa de blat de moro
- L'orenga es considera un antibiòtic natural important
- Olis essencials: PRANAROM – TERPÈNIC

Pilar Vendrell

ELS ESMORZARS DE JUBICEC

Continuant amb la tradició anyal, el nostre soci i bon amic, Miguel Pedrós, ens va organitzar l'esmorzar, el setzè, al restaurant l'EMPERADOR, a Segur de Calafell, convocat pel dimecres 17 de maig. Hi vam ser 13 Companys.

Malgrat que era una bona oportunitat per fer el desplaçament en tren, en aquells dies hi va haver un gran desgavell en el servei de Rodalies que va afectar a la línia R-2, en el que es van suspendre alguns trens, agreujant la ja habitual poca puntualitat de Renfe que, en aquell indret, es va veure accentuada motiu pel qual la majoria vam fer el viatge en cotxe.

Puntualment a les 09:30 tots a la taula i, com ja és costum, amb la bona atenció de la cambrera de sempre, ens van servir un variat esmorzar, com cal. Ben tipets, disbauxa de cafès i "xupitos".

Una vegada més la oportunitat de fer una bona xerrada, fins que ens van haver de desallotjar, ja que havien de preparar les taules pel dinar i... cap a casa.

Com va essent habitual, una gran trobada, gran esmorzar, bona xerrada i un ambient fantàstic de companyonia. Mercès, Miquel. *Josep Pesa*



DITES CATALANES

Octubre

Octubre, octubret, s'enduu la calor i ens porta el fred
Quan a l'octubre es fa fosc, busca la vora del foc
Lluna d'octubre, set ne descubre

Novembre

De novembre enllà, agafa la manta i no la deixis de la mà
El novembre el mes millor; tant de bo n'hi haguessin dos
El novembre, vi per vendre

Desembre

Pel desembre, el temps que fa el dia tres, el fa tota la resta del mes
Desembre mullat, gener ben gelat
Per Sant Tomàs, al qui no té llenya li tremola el nas

LOTERIA DE NADAL DE 2023

Seguint la tradició, els socis de JUBIADEC, com en anys anteriors, juguem la quantitat de TRES EUROS (3 €), en el número que es reproduïx, obsequi de l'Associació, sempre que s'estigui al corrent de pagament de la quota d'associat a la data del sorteig.



PITCH & PUTT

Els partits disputats durant el 2º trimestre de 2023 són els següents:

Campeonat Social_JUBICEC

Participants

11/04 Sant Cebrià	17
25/04 Montseny	19
09/05 Vallromanes	15
23/05 Teià	12
06/06 Sant Cebrià	16
20/06 Vallromanes	28



Campeonat MACH PLAY, 3 Divisio, lliga regular:

28/06 a Vallromanes, amb la participació de 8 jugadors.

Aquest partit es el primer de la nova temporada 2023-2024.

Partit final de temporada SEMAR CLASSIC:

04/05 a Vallromanes, amb la participació de 8 jugadors.

Campeonat SEMAR CLASIC, 5 Divisio:

14/06 a Vallromanes, amb la participació de 8 jugadors.

Aquest partit es el primer de la nova temporada 2023-2024.



El 20 de juny es va fer la cerimònia de lliurament dels trofeus del campionat P&P:

- Modalitat **scratch**: campió: **Gregori López**, segon: **Nicolàs Cortés**
- Modalitat **hándicap**: campió: **Alfons Bayer**, segon: **Antoni Valera**



CAMINADES CULTURALS

Caminades 2on trimestre de 2023

	Participants
21/03 - S.Boi de Lluçanés	15
28/03 - S.Vicens Castellet	15
11/04 - S.Andreu Llaveneres	12
18/04 - Jorba-Puig S.Miquel	11
03/10 - 05 Camí Baztanés	11
09/05 - Turó del Home	3
16/05 - Vilalleons	9
23/05 - Gavà-S.Climent	10
30/05 - Caldes de Montbui-Pic del Vent	11
06/06 - Bosc de Suanya	4
20/06 - S.Andreu de la Barca	16
27/06 - Collsuspina	8



Passejos Sub 99 2on trimestre de 2023

	Participants
15/02 - Coma-ruga/Segur	04
01/03 - Cubelles/Cunit	05
15/03 - L'Arboç-Castellet	06
30/03 - El Vendrell/Coma-ruga	03
12/04 - Palautordera/Sant Celoni	06
24/05 - St. Miquel de Balenyà/Vic	12
08/06 - St. Pere de Ribes/Vilanova	03





CRÒNICA DEL VIATGE A LA SAVOIA

Per Anna Maria Martínez

El mes de maig passat vam dur a terme l'escapada cap a terres franceses, concretament fins el departament de Savoia. L'inici del viatge es va produir amb la puntualitat que caracteritza al components de Jubicec (40 persones en aquesta ocasió). També es va donar la circumstància d'un matrimoni que per temes personals no van sortir amb nosaltres des de Barcelona, però, es van incorporar al grup al dia següent.

La nostra estada es va centrar a Chambéry, des d'on vam sortir a fer les diverses visites culturals: Annecy, Llac Bourget, Abadia Hautecombe, Conflans, Montblanc i la Mer de Glace i com no, la pròpia Chambéry.

El temps ens va respectar tot i que alguna tarda vàrem tenir algun ruixat sense massa importància i que no va impedir seguir el programa amb puntualitat.

Des de la nostra arribada a Chambéry, van destacar el verds paisatges i els pics nevats de tota la zona.

El seus habitants es queixen igualment, del canvi climàtic i que les nevades no són tan abundants com en anteriors anys. Però els seus llacs mantenen uns alts nivells d'aigua i els rius baixen abundants amb el desglaç de les muntanyes.



Sorprenent la visita a LA MER DE GLACE, que és la glacera més llarga de tota França. Es troba al lateral del massís del Montblanc i s'hi arriba amb un tren cremallera. Després t'hi pots endinsar a través de passarel·les i esglaons al bell mig de la Grotte de Glace. Tots vàrem estar pendents de la possibilitat de fer aquesta incursió, però la nit anterior van tancar l'accés per obres de manteniment. Un fet totalment imprevist e inesperat.

Malgrat això, la vista a la glacera i la seva història, no ens va decebre. Una llengua de més de 7 km amb uns 200 m. de profunditat et permeten transportar-te al que va ser aquesta enorme mola de gel i neu durant segles.

Guies locals ens han endinsat en la història de cada població, cultivats per la seva bellesa tan patrimonial com paisatgística.

Podem destacar el passeig a peu per la població d'Annecy amb un casc antic marcadament medieval i rodejada de canals com si fos una petita Venècia que li donen un encant especial.

La professionalitat del guia i del conductor de l'autocar ha fet que tot flueixi com era esperat i és d'agrair l'esforç de les persones que, malgrat no trobar-se en perfectes condicions, una per un malestar inicial i un parell de caigudes, han estat acompanyant-nos tots els dies.

Acabem el viatge amb l'arribada a Barcelona a l'hora prevista, acomiadant-nos dels companys i esperant retrobar-nos a les noves propostes de JUBICEC. Gràcies a tots per fer-ho possible.





BAZTANGO BIDEA 2023

Per Josep Maria Agustí

Març arriba tossut sense pluja, el bon temps ens estimula a fixar un nou indret per gaudir de la natura tot caminant.

De propostes no en falten i, entre 11 agosarats, prenem la decisió. Camí Baztanés, 110 km.

Del 3 al 10 de maig són els dies escollits. Unes cervesetes ens ajuden a distribuir la feina: desplaçaments, reserves, recomanacions, ...

Dimecres 3 de maig, Barcelona-Pamplona: Comença l'aventura. Arribar a Pamplona amb més de mitja hora de retard, ens permet presentar reclamació a Renfe.

Bayonne, sopar de flairosa pizza i passejada nocturna tot repassant el que demà ens espera.

Baiona, punt d'arribada marítima dels antics pelegrins de les



illes britàniques i dels que venien de la Via Turonense provinents de Paris on s'aplegaven amb els que venien del nord d'Europa.

Bayonne-Urdazubi-Belate-Iruña, camí de pelegrinatge Jacobeu que es va recuperar l'any 2000 gràcies a un treball de camp del Padre Germán de Pamplona realitzat els anys 60 del segle passat.

Dijous 4 de maig, Baiona-Ustaritze: Amb molta calma iniciem el dia passant per la catedral on recollim el primer segell a la credencial del pelegrí. Visita obligada al claustre per sortir caminant pel carrer d'Espanya fins trobar-nos amb el riu Nive on, durant un bon tram, seguim l'itinerari de l'anomenat camí de sirga del Nive tot seguint la ruta d'Urdax/Urdazubi, que és així com s'anomena el tram que ens prepara per arribar a la



vall del Baztan.

Arribar a Ustaritz ha sigut una passejada llarga i tranquil·la, 15 km sense dificultat. Fem nit després d'un àpat recomanat als bons gourmets, xai a la cocotte, ànec confitat, lluç a l'espanyola, i per postres pastís tatin. 32 € per barba.

Divendres 5 de maig, Ustaritze-Urdazubi/Urdax: Espelette, poble que dóna nom a la denominació d'origen de "Piment de Espelette" de conreu de saborós pebrot. Els primers 13,5 km amb fort desnivell de pujada, exceptuant l'arribada a Souraide, posa a prova les nostres cames. Coll de Pinodieta i amunt.

Els colors del verd primaveral i petits ramats de vaques i eugues sota l'ombra de centenaris roures eixamplen l'encant de les gratificants i maravoloses vistes del paisatge. Apuntats a la baixada trencacames, el camí es fa ràpid fins arribar a Ainhoe, darrer poble francès abans d'arribar a la frontera. Altra cosa ha sigut acabar d'arribar a destí després de travessar Dantxarinea primer poble navarrès. L'amabilitat de les ombres vora el riu Ugarana ens allibera del sol per una estona, fins arribar a l'encantador hotel rural Irigoinea. Restaurant Montxo ens acull amablement per dinar. En Pere ens retorna el bon humor convidant-nos a bon cava.

Dissabte 6 de maig, Urdazubi-Elizondo: Primer desnivell seriós. La pujada al port d'Otxondo no és per desanimar-se. 450 metres de desnivell en 1,2 km. Vora el riu Ugarana un antic forn de calç, comença la pujada. Passada la fita 763 km, per arribar a Santiago de Compostela, entrem en els límits de la Vall de Baztan, el municipi més extens de Nafarroa. Arribats a Otxondotipi, continua la pujada però per una pista forestal d'esplèndides arbrades fins arribar al coll d'Otxondo on recuperar forces a l'àrea de pícnic. Iniciem el descens tot contemplant els pics de Alkurrunz, Gorramendi i el més imponent d'Autza de 1.305 metres. Amaïur, aturada obligada per visitar les restes de la fortificació on herois

navarresos van resistir exhausts defensant la seva independència com a regne de Navarra de la conquesta propiciada per Ferran el Catòlic.

Arribar a Elizondo, on el riu Baztan separa Elbete de la capital ha propiciat el retrobament amb una pelegrina de nom Maria José (Violeta) amb qui compartim sopar i animació del local per veure, a la TV, el partit de futbol que ha de jugar el Club Atlético Osasuna.

Diumenge 7 de maig, Elizondo-Berroete: Jornada de transició, Elizondo, Lecaroz, Irurita, Zigaurre, Ziga, Berroeta. Uns 10 Km que fem d'anada i tornada per tomar a pernoctar en el mateix hotel Trinquete de Elizondo.

Dilluns 8 de maig, Berroete-Lanz: Desplaçament en taxi fins a Berroete on reiniciem la caminada. A poc de començar ens toca escometre un fort desnivell de més de 600 metres fins arribar a la venta de Sant Blas, únic punt de l'etapa d'avui on



repostar. El llogarret conserva l'encant de l'antic alberg de vianants i pelegrins. Continuant l'ascens arribem al turó de Belate on el 2016 fou reconstruïda la ermita de Sant Jaume. Iniciat el descens, a pocs metres ens trobem amb l'antic hospital de pelegrins i l'església de Santa Maria de Belate.

Arribar fins aquí ha sigut un autèntic plaer per la vista. Les exuberants fagedes, la frondosa vegetació i els espais oberts des de on contemplar l'entorn idíl·lic de pastures on vaques, cavalls i algunes cabres fan vida, ens convida a afirmar que l'etapa d'avui, possiblement sigui l'etapa reina de l'itinerari.

A partir de Belate, ens queden diferents canvis de nivell, algun de considerable alçada, superar-los representa gaudir novament de magnífiques fagedes que ens permeten recordar i comparar l'entorn amb la garrotxina fageda d'en Jordà.



Arribats a Lanz ens espera un merescut descans a l'hotel rural Iribarnia. Tot un luxe per a pelegrins.

Dimarts 9 de maig, Lanz-Iruña/Pamplona: Darrera etapa, no es presenta complicada.

Olagüe, la primera població que ens trobem ens recorda, en un plafó en diferents idiomes, la fragilitat humana. La hostalera d'Olagüe i el baster de Lizaso, dirigien reunions de bruixots de les valls de Anue i d'Ultzama que es celebraven, segons testimonis de la zona. En el procés condemnatori, el testimoni principal fou un nen de 5 anys que afirmava que els bruixots viatjaven fins a Pamplona volant muntant cabres per trobar-se amb Belcebú.

Etapa llarga. La pluja treu el nas, les capel·lins fan la seva feina, res que ens obligui a parar. Arribar a Arre i molt a prop a Trinidad on el camí Baztanés conflueix amb el camí Francès, ha posat a prova la nostra resistència de no dinar fins passades les 3 de la tarda. Acabar d'arribar a Pamplona assolint els 32 km de la jornada, i assaborir el repte aconseguit.

Ens queda el sopar de cloenda en el que tres comensals, arribats de Barcelona, s'afegeixen a la festa. Benvinguts i per molts anys.

No podria acabar el relat sense recomanar que gaudiu del magnífic treball fotogràfic del company de viatge Toni Boladeres que sota el nom de **bantoni_caminades_llargues**, trobareu a Instagram.



ASSEMBLEA GENERAL MARÇ 2023

El passat dia 29 de març es va celebrar l'Assemblea anual ordinària de JUBICEC, amb l'assistència de 85 socis i 5 que van delegat el seu vot. La Junta està molt satisfeta per aquesta nombrosa assistència, és la més gran mai aconseguida, el que demostra l'interès i la implicació dels associats en el desenvolupament de la nostra Entitat.

Tot i sent l'assemblea ordinària, a l'ordre del dia hi havia un punt important i cabdal: Fusió amb Adeec.

Des de fa temps, hi havia socis interessats en aquesta operació, i pot ser per aquest motiu, que l'assistència va ser tant nombrosa. Les intervencions i preguntes van mostrar l'interès en el tema. Finalitzat el debat, es va sotmetre la proposta a votació, que es va aprovar per unanimitat,

Va ser l'inici d'una nova època, que es confirmaria a l'assemblea extraordinària conjunta dels socis de les dues associacions, Jubicec i Adeec, que es va celebrar el dia 21 de juny 2023.



Un altre dels punts del dia més esperat va ser, com de costum, l'acte de lliurament de les plaques commemoratives als 22 companys que havien fet 50 anys de la seva entrada a la Caixa.

LLIURAMENT DE PLAQUES:



Josep Bordas Moreno



Joaquim Ribes Fernández



Jordi Bargalló Sedó



Joan Ramon Comabella Masip



Josep Maria Riera Daban



Joan Josep Bayot Bardia



Josep Comas Casany



Andreu Segundo Aragall



Gaietà Faura Febrer



Ricard Valois Oliva



Antoni Hernandez Bosque



Jordi Vaqué Poy



Antoni Casalprim de Tomàs



Ramón Ojeda Gómez



Josep Alsina Simó



Joan Pujol Pujol



Joan Castell Ferro



Miquel Angel Miarons Garrido

En acabar l'acte vam poder compartir un petit esmorzar que va donar lloc a gaudir d'un nou retrobament personal amb companys, amics i saludats, i fer petar la xerrada com cal. **Amadeu Bitriu**

LES FONTS DE BARCELONA

La Font de Santa Anna

Es troba situada a la cantonada del Portal de l'Àngel amb el carrer de Cucurulla, es troba adossada a la façana de l'edifici del Reial Cercle Artístic i està documentada com la més antiga de Barcelona.



La construcció del brollador medieval, l'any 1356 – casi set segles, que es diu aviat !– va servir per fer arribar aigua corrent a la població, que fins aquells moments l'havia d'obtenir de pous; sembla, però, que en aquest lloc ja hi havia, i va seguir sent-hi, un abeurador pels cavalls de les diligències que sortien de la ciutat.

Va formar part del conjunt de fonts que es van construir després que es canalitzes l'aigua procedent de les mines de Collserola, a partir de mitjan segle XIV, que entrava al centre de la ciutat precisament pel Portal de l'Àngel.

*L'any 1807 l'Ajuntament de Barcelona va autoritzar una reforma de la font *"para engrandecer o hacer mayor la fuente de la Plaza de Santa Ana sin tomar cosa alguna del terreno que sirve hoy de tránsito público, sino engrandeciendo meramente la fuente dentro del ámbito que está ya cercado con poyos de pared"*. La Guerra del Francès va aturar el projecte, que no es va poder reprendre fins a l'any 1819

La forma original era octogonal si bé aquesta reforma, del 1819, li va donar la seva forma actual de cinc costats.

Un segle després, el 1918, Josep Aragay va decorar-la amb cinc plafons ceràmics de tipus noucentista, obra del ceramista Francesc Quer, afegint els gerros del coronament, que es van renovar el 2002, a partir dels originals.

Amadeu Bitriu